

Regulament nr. 21/26/14.12.2006
privind tratamentul riscului de credit aferent expunerilor securitizate și
al pozițiilor din securitizare

Capitolul I
Dispoziții generale

Art.1 – (1) Prezentul regulament stabilește metodologia de determinare a valorii ponderate la risc a expunerilor care fac obiectul securitizării, denumite pe parcursul prezentului regulament expuneri securitizate și pentru pozițiile din securitizare, în vederea calculului cerințelor minime de capital pentru riscul de credit și, după caz, riscul de diminuare a valorii creanței potrivit prevederilor Regulamentului BNR-CNVM nr. 13/18/2006 privind determinarea cerințelor minime de capital pentru instituțiile de credit și firmele de investiții.

(2) Prezentul regulament se aplică instituțiilor de credit, persoane juridice române și sucursalelor din România ale instituțiilor de credit din state terțe.

(3) Casele centrale sunt responsabile pentru reglementarea cadrului general aferent cerințelor minime de capital ale cooperativelor de credit din cadrul

rețelelor cooperatiste. Reglementările emise vor avea în vedere prevederile prezentului regulament în ceea ce privește determinarea cerințelor minime de capital ale cooperativelor de credit și nu vor putea stabili cerințe mai puțin restrictive decât cele prevăzute de acesta. În acest sens, reglementările emise de casa centrală vor fi transmise spre avizare Băncii Naționale a României.

(4) Prezentul regulament se aplică în mod corespunzător societăților de servicii de investiții financiare, precum și societăților de administrare a investițiilor care au în obiectul de activitate administrarea portofoliilor individuale de investiții. În acest sens, orice referire la Banca Națională a României se consideră a fi făcută, după caz, la Comisia Națională a Valorilor Mobiliare.

(5) Prezentul regulament se aplică la nivel individual și, după caz, la nivel consolidat, în conformitate cu prevederile Regulamentului BNR-CNVM nr. 17/22/2006 privind supravegherea pe bază consolidată a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții.

(6) Casele centrale sunt responsabile pentru aplicarea prezentului regulament la nivel de rețea cooperatistă.

Art. 2 (1) - Termenii și expresiile folosite în prezentul regulament au semnificația prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului.

(2) Expresiile *protecție finanțată a creditului* și *protecție nefinanțată a creditului* au semnificația prevăzută de Regulamentul BNR-CNVM nr. 19/24/2006 privind tehnicile de diminuare a riscului de credit utilizate de instituțiile de credit și firmele de investiții, iar expresiile *instituție externă de evaluare a creditului*, *instituție externă de evaluare a creditului eligibilă*,

expunere și rating au semnificația prevăzută de Regulamentul BNR-CNVM nr. 14/19/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării standard .

(3) Termenii *risc de diminuare a valorii creanței, pierdere așteptată și factor de conversie* au semnificația prevăzută în Regulamentul BNR-CNVM nr. 15/20/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării bazate pe modele interne de rating.

(4) – În scopul prezentului regulament, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

(a) *securitizare* - o tranzacție sau o schemă prin care riscul de credit asociat unei expuneri sau unui portofoliu de expuneri este segmentat pe tranșe și care are următoarele caracteristici:

- plățile în cadrul tranzacției sau schemei depind de performanța aferentă expunerii sau portofoliului de expuneri; și
- subordonarea tranșelor determină modul de alocare a pierderilor pe parcursul întregii durate de viață a tranzacției sau a schemei.

b) *securitizare clasică* - securitizarea ce presupune transferul economic al expunerilor securitizate către o entitate special constituită în scopul securitizării, care emite titluri. Aceasta se realizează prin transferul proprietății asupra expunerilor securitizate de la instituția de credit inițiatoare, sau prin tehnica sub-participării. Titlurile emise nu reprezintă obligații de plată ale instituției de credit inițiatoare;

c) *securitizare sintetică* - securitizarea în cadrul căreia segmentarea riscului de credit pe tranșe se realizează prin utilizarea instrumentelor financiare derivate de credit sau a garanțiilor și în care portofoliul de expuneri rămâne în bilanțul instituției de credit inițiatoare;

d) tranșă - un segment, stabilit pe bază contractuală, al riscului de credit asociat unei expuneri sau unui portofoliu de expuneri, în condițiile în care o poziție din cadrul segmentului implică un risc de pierdere din credit superior sau inferior celui pe care îl implică o poziție de valoare egală din orice alt segment, fără a lua în considerare protecția creditului furnizată de terți în mod direct deținătorilor de poziții din respectivul segment sau din alte segmente ale riscului de credit;

e) poziție din securitizare - o expunere dintr-o operațiune de securitizare;

f) inițiator - oricare dintre următoarele:

- o entitate care, fie ea însăși, fie prin intermediul entităților legate, a fost implicată direct sau indirect în contractul inițial care a dat naștere obligațiilor sau obligațiilor potențiale ale debitorului sau ale debitorului potențial, reprezentând-expunerile care fac obiectul securitizării; sau
- o entitate care achiziționează expunerile unei terțe părți, le include în propriul său bilanț și apoi le securitizează;

g) sponsor - o instituție de credit, alta decât o instituție de credit inițitoare, care înființează și administrează un program de emisiune de titluri pe termen scurt garantate cu active sau o altă schemă de securitizare ce implică achiziționarea de expuneri de la entități terțe;

h) creștere a calității creditului - o înțelegere contractuală prin care calitatea creditului aferentă unei poziții dintr-o securitizare este ameliorată față de cum ar fi fost aceasta dacă nu s-ar fi produs creșterea și include creșterea furnizată de tranșele din securitizare de rang inferior și de alte tipuri de protecție a creditului;

i) entitate special constituită în scopul securitizării - o entitate cu sau fără personalitate juridică, alta decât o instituție de credit, organizată pentru desfășurarea uneia sau mai multor operațiuni de securitizare, ale cărei

activități sunt limitate la acelea corespunzătoare pentru atingerea acestui obiectiv, a cărei structură vizează izolarea obligațiilor sale de cele ale instituției de credit inițitoare și în care deținătorii de interese generatoare de beneficii au dreptul să gajeze sau să schimbe respectivele interese nerestricționat;

j) marjă netă– suma veniturilor de natură financiară și a altor venituri din comisioane încasate aferente expunerilor securitizate, nete de costuri și cheltuieli;

k) opțiune de retragere anticipată (clean-up call option) - o opțiune contractuală care permite inițiatorului să răscumpere sau să închidă pozițiile din securitizare înainte de rambursarea integrală a expunerilor suport, în cazul în care valoarea expunerilor rămase de rambursat scade sub un nivel determinat;

l) facilitate de trezorerie - poziția din securitizare care provine dintr-o înțelegere contractuală de finanțare care vizează să asigure plata la timp a fluxurilor de numerar către investitori;

m) K_{irb} - 8% din suma dintre valoarea ponderată la risc a expunerilor securitizate care ar fi fost calculată potrivit prevederilor Regulamentului BNR-CNVM nr. 15/20/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării bazate pe modele interne de rating, dacă acestea nu ar fi fost securitizate și valoarea pierderilor așteptate asociate respectivelor expuneri calculate potrivit aceluiași regulament;

n) metoda bazată pe rating-uri - metoda de calcul a valorii ponderate la risc a expunerilor aferente pozițiilor din securitizare, potrivit prevederilor Cap. V, Secțiunea a 2-a, par.2.5;

o) metoda formulei reglementate - metoda de calcul a valorii ponderate la risc a expunerilor aferente pozițiilor din securitizare, potrivit prevederilor Cap. V, Secțiunea a 2-a, par. 2.6;

p) poziție care nu beneficiază de rating - o poziție din securitizare care nu beneficiază de o evaluare eligibilă a creditului făcută de către o instituție externă de evaluare a creditului eligibilă;

q) poziție care beneficiază de rating - o poziție din securitizare care beneficiază de o evaluare eligibilă a creditului făcută de către o instituție externă de evaluare a creditului eligibilă;

r) program de emisiune de titluri pe termen scurt garantate cu active - un program de securitizare în cadrul căruia titlurile emise au, în principal, forma de titluri pe termen scurt cu o scadență inițială de cel mult un an;

s) formalizare – descrierea și, după caz, fundamentarea unui proces, sistem, a unei metodologii sau decizii, regăsite la nivelul instituției de credit sub forma unei prezentări scrise cu un grad adecvat de complexitate și detaliere.

Capitolul II

Calculul valorii ponderate la risc a expunerilor în cadrul unei operațiuni de securitizare

Secțiunea I

Dispoziții generale

Art. 3 – (1) În cazul în care o instituție de credit utilizează abordarea standard prevăzută de Regulament BNR-CNVM nr. 14/19/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării standard, în vederea calculului valorii ponderate

la risc a expunerilor pentru clasa de expuneri căreia i-ar fi atribuite, potrivit prevederilor art. 4 ale aceluși Regulament, expunerile securitizate, instituția de credit în cauză calculează valoarea ponderată la risc a expunerii aferentă unei poziții din securitizare potrivit prevederilor prezentului capitol și cap. V, secțiunea 1.

(2) În toate cazurile în afară de cel de la alin. 1, instituția de credit calculează valoarea ponderată la risc a expunerii în conformitate cu prevederile prezentului capitol și cap. V, secțiunea a 2-a.

Art. 4 – (1) În cazul în care un nivel semnificativ al riscului de credit asociat expunerilor securitizate a fost transferat de la instituția de credit inițiatoare în condițiile prevederilor cap. III, acea instituție de credit poate:

- a) în cazul unei securitizări clasice, să excludă expunerile pe care le-a securitizat de la calculul valorii ponderate la risc a expunerilor și, dacă este cazul, al valorii pierderilor așteptate; și
- b) în cazul unei securitizări sintetice, să calculeze valoarea ponderată la risc a expunerilor și, dacă este cazul, valoarea pierderilor așteptate, pentru expunerile securitizate, potrivit prevederilor secțiunii a 2-a din prezentul capitol.

(2) În cazul în care se aplică prevederile alin. 1, instituția de credit inițiatoare calculează pentru eventualele poziții din securitizare pe care le deține valoarea ponderată la risc a expunerilor potrivit prevederilor prezentului capitol și cap. V.

(3) În cazul în care instituția de credit inițiatoare nu realizează transferul unui nivel semnificativ al riscului de credit potrivit prevederilor alineatului 1, aceasta nu trebuie să calculeze valoarea ponderată la risc a expunerilor pentru nici o poziție pe care eventual o deține în respectiva securitizare.

Art. 5 – (1) În vederea calculului valorii ponderate la risc a expunerii aferente unei poziții din securitizare, valorii expunerii aferente poziției îi sunt atribuite ponderi de risc în conformitate cu prevederile cap. IV și V, pe baza calității creditului respectivei poziții.

(2) În vederea determinării calității creditului aferentă unei poziții din securitizare, în sensul alin. 1, se poate utiliza ratingul furnizat de o instituție externă de evaluare a creditului sau o altă metodă, potrivit prevederilor cap. IV și V.

Art. 6 – (1) În cazul în care în cadrul unei operațiuni de securitizare există o expunere față de diferite tranșe, expunerea față de fiecare tranșă este considerată o poziție distinctă din securitizare.

(2) În sensul prezentului regulament, furnizorii de protecție a creditului pentru pozițiile din securitizare sunt considerați deținători de poziții în securitizare.

(3) Pozițiile din securitizare trebuie să includă expunerile față de o operațiune de securitizare care provin din instrumente financiare derivate pe rata dobânzii sau pe valute.

Art. 7 - În cazul în care o poziție din securitizare face obiectul unei protecții finanțate sau nefinanțate a creditului, ponderea de risc aplicabilă pentru poziția respectivă poate fi modificată potrivit prevederilor Regulamentului BNR-CNVM nr. 19/24/2006 privind tehnicile de diminuare a riscului de credit utilizate de instituțiile de credit și firmele de investiții, coroborate cu cele ale prezentului regulament.

Art. 8 - În cazul în care o poziție din securitizare face obiectul unei protecții finanțate a creditului, valoarea expunerii acelei poziții poate fi modificată în conformitate cu și potrivit cerințelor din Regulamentul BNR-CNVM nr. 19/24/2006 privind tehnicile de diminuare a riscului de credit utilizate de instituțiile de credit și firmele de investiții, completate cu cele ale prezentului regulament.

Art. 9 - Pentru scopul calculului cerințelor de capital pentru riscul de credit și riscul de diminuare a valorii creanței potrivit prevederilor art. 2 lit. a) din Regulamentul BNR-CNVM nr. 13/18/2006 privind determinarea cerințelor minime de capital pentru instituțiile de credit și firmele de investiții, valoarea ponderată la risc a expunerii aferente unei poziții din securitizare care primește un coeficient de ponderare de 1250% este inclusă în valoarea totală ponderată la risc a expunerilor instituției de credit, fără a aduce atingere prevederilor art. 22 alin. 1 lit. g din Regulamentul BNR-CNVM nr. 18/23/2006 privind fondurile proprii ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții.

Art. 10 – (1) În vederea determinării ponderii de risc a unei poziții din securitizare potrivit prevederilor art. 5 - 7 și art. 9, se poate utiliza un rating furnizat de o instituție externă de evaluare a creditului, numai dacă aceasta din urmă a fost recunoscută ca eligibilă în acest scop de către Banca Națională a României denumită în continuare „instituție externă de evaluare a creditului eligibilă”.

(2) Banca Națională a României recunoaște o instituție externă de evaluare a creditului ca fiind eligibilă pentru scopurile alin. 1 numai dacă aceasta poate demonstra că îndeplinește condițiile și criteriile tehnice prevăzute de Regulamentul BNR-CNVM nr. 14/19/2006 privind tratamentul riscului de

credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării standard și numai dacă aceasta dispune de experiență dovedită în domeniul securitizării, care poate fi probată printr-un grad ridicat de acceptare din partea pieței.

(3) În situația în care o instituție externă de evaluare a creditului a fost recunoscută ca fiind eligibilă pentru scopul alin. 1 de către autoritățile competente dintr-un stat membru, Banca Națională a României poate recunoaște respectiva instituție externă de evaluare a creditului ca fiind eligibilă pentru acest scop, fără a mai pune în aplicare un proces propriu de evaluare.

(4) Banca Națională a României va publica procedura de recunoaștere a instituțiilor externe de evaluare a creditului, precum și lista unor astfel de instituții recunoscute ca fiind eligibile.

(5) Pentru a putea fi utilizat în scopul prevăzut la alin.(1), un rating furnizat de o instituție externă de evaluare a creditului eligibilă trebuie să respecte principiile de credibilitate și transparență prevăzute în cap. IV.

Art. 11 – (1) În vederea aplicării ponderilor de risc pentru pozițiile din securitizare, Banca Națională a României determină corespondența dintre nivelele scalei de calitate a creditului prevăzute în cap V și ratingurile relevante furnizate de instituții externe de evaluare a creditului eligibile.

(2) Determinarea corespondenței în sensul alin. 1 trebuie să fie obiectivă și consecventă.

(3) În situația în care autoritățile competente dintr-un stat membru sau Comisia Națională a Valorilor Mobiliare au făcut o determinare a corespondenței în sensul alin. 1, Banca Națională a României poate

recunoaște respectiva determinare, fără a mai pune în aplicare un proces propriu de determinare a corespondenței.

Art. 12 – (1) Utilizarea ratingurilor furnizate de instituții externe de evaluare a creditului în vederea calculului valorii ponderate la risc a expunerilor unei instituții de credit potrivit prevederilor art. 5 -7 și art. 9 trebuie să fie consecventă și în conformitate cu prevederile cap. IV .

(2) Ratingurile nu trebuie să fie selectate urmărindu-se diminuarea arbitrară a cerinței de capital.

Art. 13 - (1) În cazul securitizării unor expuneri reînnoibile supuse unei clauze de rambursare anticipată, instituția de credit inițiatore calculează, potrivit prevederilor cap. V, o valoare ponderată la risc a expunerii suplimentară pentru riscul de creștere a nivelului riscului de credit la care este expusă respectiva instituție de credit, ca urmare a producerii efectelor clauzei de rambursare anticipată.

(2) Pentru scopul alin. 1, o expunere reînnoibilă reprezintă expunerea în cazul căreia soldurile sumelor rămase de rambursat ale clienților pot fluctua în funcție de deciziile acestora de a lua cu împrumut și de a rambursa, până la o limită convenită cu instituția de credit, iar o clauză de rambursare anticipată reprezintă o clauză contractuală care impune ca, la producerea unor evenimente definite, pozițiile investitorilor să fie răscumpărate înainte de scadența convenită inițial pentru titlurile emise.

Art. 14 – (1) O instituție de credit inițiatore care în legătură cu o operațiune de securitizare a utilizat prevederile art. 4 la calculul valorii ponderate la risc a expunerilor, sau o instituție de credit sponsor nu trebuie să susțină o

operațiune de securitizare peste obligațiile sale contractuale, în vederea reducerii pierderilor potențiale sau reale ale investitorilor.

(2) În situația în care o instituție de credit inițiatoare sau o instituție de credit sponsor nu respectă dispozițiile alin. 1 în ceea ce privește o operațiune de securitizare, Banca Nationala a Romaniei trebuie să îi solicite acesteia cel puțin să dețină capital pentru toate expunerile securitizate, ca și cum acestea nu ar fi fost securitizate.

(3) Instituția de credit aflată în situația prevăzută la alin. 2 trebuie să facă public faptul că a furnizat suport peste obligațiile sale contractuale precum și impactul acestei susțineri asupra capitalului reglementat.

Art. 15 - Valoarea expunerii aferente unei poziții din securitizare care provine dintr-un instrument financiar derivat prevăzut de Anexa la Regulamentul BNR-CNVM nr. 20/25/2006 privind tratamentul riscului de credit al contrapartidei în cazul instrumentelor financiare derivate, al tranzacțiilor de răscumpărare, al operațiunilor de dare/luare de titluri/mărfuri cu împrumut, al tranzacțiilor cu termen lung de decontare și al tranzacțiilor de creditare în marjă, se determină în conformitate cu prevederile regulamentului respectiv.

Art. 16 – Fără a aduce atingere prevederilor art. 15:

a) în cazul în care o instituție de credit calculează valoarea ponderată la risc a expunerilor conform prevederilor Secțiunii 1 din capitolul V, valoarea expunerii aferentă unei poziții din securitizare din bilanț este valoarea sa bilanțieră;

- b) în cazul în care o instituție de credit calculează valoarea ponderată la risc a expunerilor conform prevederilor Secțiunii a 2-a din capitolul V, valoarea expunerii aferentă unei poziții din securitizare din bilanț este luată în calcul la valoarea sa înainte de deducerea ajustărilor de valoare; și
- c) valoarea expunerii aferentă unei poziții din securitizare din afara bilanțului este produsul dintre valoarea sa nominală și un factor de conversie, așa cum este prevăzut în cap. V. Dacă nu este specificat altfel, factorul de conversie este 100%.

Art. 17 – (1) În cazul în care o instituție de credit deține două sau mai multe poziții din securitizare care se suprapun, aceasta trebuie ca, pentru partea care se suprapune, să includă în calculul valorii ponderate la risc a expunerilor numai poziția sau partea din poziție care produce valoarea ponderată la risc a expunerii cea mai ridicată.

(2) În sensul alin. 1, suprapunere înseamnă că pozițiile reprezintă, total sau parțial, o expunere față de același risc, astfel încât partea care se suprapune este considerată o singură expunere.

Secțiunea a 2 -a

Calculul de către instituția de credit inițiatoare a valorii ponderate la risc a expunerilor securitizate și a valorii pierderilor așteptate aferente, după caz, în cadrul unei securitizări sintetice

Art. 18.- (1) În vederea calculului valorii ponderate la risc a expunerilor securitizate, în situația în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la cap.

III, secțiunea a 2-a, instituția de credit inițiatore a unei securitizări sintetice utilizează, potrivit prevederilor art. 20-21, metodologiile de calcul prevăzute la Capitolul V și nu pe cele prevăzute în Regulamentul BNR-CNVM nr. 14/19/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării standard și în Regulamentul BNR-CNVM nr. 15/20/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării bazate pe modele interne de rating.

(2) În cazul instituțiilor de credit care calculează valoarea ponderată la risc a expunerilor și valoarea pierderilor așteptate potrivit prevederilor Regulamentului BNR-CNVM nr. 15/20/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării bazate pe modele interne de rating, valoarea pierderilor așteptate referitoare la astfel de expuneri este zero.

(3) Dispozițiile alin. 1 și 2 se referă la întregul portofoliu de expuneri care fac obiectul securitizării.

Art. 19 - Fără a aduce atingere prevederilor art. 20-21, instituția de credit inițiatore trebuie să calculeze valoarea ponderată la risc a expunerilor aferente fiecărei tranșe din securitizare în conformitate cu prevederile Capitolului V, inclusiv cu cele referitoare la diminuarea riscului de credit (de exemplu, în situația în care o tranșă este transferată unei terțe părți, prin intermediul unei protecții nefinanțate a creditului, la calculul valorii ponderate la risc a expunerilor instituției de credit inițiatore, pentru tranșa respectivă se aplică ponderea de risc aferentă terței părți.)

Art. 20 – (1) În vederea calculului valorii ponderate la risc a expunerilor în conformitate cu prevederile art. 18, orice decalaj de scadență între scadența protecției creditului prin intermediul căreia se realizează segmentarea riscului de credit pe tranșe și scadența expunerilor securitizate este tratată în conformitate cu prevederile alin. 2 și 3 ale prezentului articol și cu cele ale art. 21.

(2) Scadența protecției creditului se determină în conformitate cu prevederile Regulamentului BNR-CNVM nr. 19/24/2006 privind tehnicile de diminuare a riscului de credit utilizate de instituțiile de credit și firmele de investiții.

(3) Scadența portofoliului de expuneri securitizate este cea mai mare scadență a oricăreia dintre expunerile respective, dar nu mai mare de 5 ani.

Art.21 - (1) O instituție de credit inițiatoare trebuie să ignore orice decalaj de scadențe la calculul valorii ponderate la risc a expunerilor pentru tranșele cărora le-a fost atribuită o pondere de risc de 1250% în conformitate cu prevederile Capitolului V.

(2) Pentru toate celelalte tranșe, tratamentul decalajului de scadențe prevăzut în Regulamentul BNR-CNVM nr. 19/24/2006 privind tehnicile de diminuare a riscului de credit utilizate de instituțiile de credit și firmele de investiții se aplică potrivit următoarei formule:

$$RW^* = \frac{RW(SP) \times (t - t^*)}{T - t^*} + \frac{RW(Ass) \times (T - t)}{T - t^*}$$

unde:

- RW^* reprezintă valoarea ponderată la risc a expunerilor în vederea calculului cerințelor de capital potrivit prevederilor art. 2 lit. a) din

Regulamentul BNR-CNVM nr. 13/18/2006 privind determinarea cerințelor minime de capital pentru instituțiile de credit și firmele de investiții;

- RW(Ass) reprezintă valoarea ponderată la risc a expunerilor care s-ar fi calculat în mod proporțional dacă expunerile nu ar fi fost securitizate;
- RW(SP) reprezintă valoarea ponderată la risc a expunerilor calculată potrivit prevederilor art. 18 , dacă nu ar fi existat decalaj de scadențe;
- T reprezintă scadența expunerilor suport, exprimată în ani;
- t reprezintă scadența protecției creditului, exprimată în ani;
- t^* este 0,25.

Capitolul III

Cerințe minime pentru recunoașterea unui transfer semnificativ al riscului de credit

Secțiunea 1

Cerințe minime pentru recunoașterea unui transfer semnificativ al riscului de credit în cazul unei securitizări clasice

Art. 22 - Instituția de credit inițitoare a unei securitizări clasice poate exclude expunerile securitizate de la calculul valorii ponderate la risc a expunerilor și al valorii pierderilor așteptate dacă un nivel semnificativ al riscului de credit asociat expunerilor securitizate a fost transferat către terțe părți și transferul îndeplinește următoarele condiții:

- a) documentația aferentă securitizării reflectă substanța economică a tranzacției;
- b) instituția de credit inițitoare și creditorii acesteia nu mai au nici un drept asupra expunerilor securitizate, inclusiv în caz de faliment sau de punere

sub administrare judiciară. Îndeplinirea acestei condiții trebuie să fie confirmată printr-o opinie juridică de specialitate;

- c) titlurile emise nu reprezintă obligații de plată ale instituției de credit inițiatoare;
- d) transferul este efectuat către o entitate special constituită în scopul securitizării;
- e) instituția de credit inițiatoare nu păstrează controlul, efectiv sau indirect, asupra expunerilor transferate. Se consideră că un inițiator a păstrat controlul efectiv asupra expunerilor transferate dacă are dreptul de a răscumpăra de la destinatarul transferului expunerile transferate anterior în vederea realizării profiturilor aferente sau dacă are obligația de a-și asuma din nou riscul transferat. Menținerea de către instituția de credit inițiatoare a drepturilor sau obligațiilor aferente administrării expunerilor transferate nu reprezintă un control indirect al expunerilor;
- f) în cazul unei opțiuni de retragere anticipată (*clean-up call option*), următoarele condiții trebuie să fie îndeplinite:
 - dreptul de exercitare a opțiunii este la discreția instituției de credit inițiatoare;
 - opțiunea poate fi exercitată numai dacă cel mult 10% din valoarea inițială a expunerii securitizate rămâne nerambursată; și
 - opțiunea nu este structurată astfel încât să evite alocarea pierderilor asupra pozițiilor de creștere a calității creditului sau asupra altor poziții deținute de investitori și nici nu este structurată într-un alt mod care să furnizeze o creștere a calității creditului; și
- g) documentația aferentă securitizării nu conține clauze care:
 - să impună ca, în alte cazuri decât rambursarea anticipată prevăzută, să fie ameliorate pozițiile din securitizare de către instituția de credit

inițitoare, prin metode care includ, dar nu se limitează la modificarea expunerilor suport sau la creșterea dobânzii de plătit către investitori pentru a contracara efectul deteriorării calității creditului aferentă expunerilor securitizate; sau

- să conducă la creșterea dobânzii de plătit către deținătorii de poziții din securitizare pentru a contracara efectul deteriorării calității creditului aferentă portofoliului de expuneri suport.

Secțiunea a 2-a

Cerințe minime pentru recunoașterea unui transfer semnificativ al riscului de credit în cazul unei securitizări sintetice

Art. 23 - Instituția de credit inițitoare a unei securitizări sintetice poate calcula valoarea ponderată la risc a expunerilor și, dacă este cazul, valoarea pierderilor așteptate aferente expunerilor securitizate, în conformitate cu prevederile art. 18 și art. 19, dacă un nivel semnificativ al riscului de credit a fost transferat către terțe părți, fie prin intermediul unei protecții finanțate a creditului, fie prin intermediul unei protecții nefinanțate a creditului și dacă transferul îndeplinește următoarele condiții:

- a) documentația aferentă securitizării reflectă substanța economică a tranzacției;
- b) protecția creditului prin intermediul căreia se realizează transferul riscului de credit îndeplinește cerințele de eligibilitate și celelalte cerințe prevăzute de Regulamentul BNR-CNVM nr. 19/24/2006 privind tehnicile de diminuare a riscului de credit utilizate de instituțiile de credit și firmele de investiții, pentru recunoașterea unei astfel de protecții a creditului. Pentru scopul prezentei secțiuni, entitățile special constituite în

scopul securitizării nu sunt recunoscute în calitate de furnizori eligibili de protecție nefinanțată a creditului;

c) instrumentele utilizate pentru transferul riscului de credit nu conțin clauze sau condiții care:

- să impună praguri de semnificație, sub al căror nivel protecția creditului să nu se considere a fi declanșată de un eveniment de credit;
- să permită rezilierea protecției ca urmare a deteriorării calității creditului expunerilor suport;
- să impună ca, în alte cazuri decât rambursarea anticipată prevăzută, pozițiile din securitizare să fie ameliorate de către instituția de credit inițiatoare;
- să majoreze costurile instituției de credit legate de protecția creditului sau dobânda de plătit către deținătorii de poziții din securitizare, pentru a contracara efectul deteriorării calității creditului aferentă portofoliului de expuneri suport; și

d) a fost confirmat, printr-o opinie juridică de specialitate, caracterul executoriu al protecției creditului în oricare dintre jurisdicțiile relevante.

Capitolul IV

Evaluări externe ale creditului

Secțiunea I

Cerințe aplicabile ratingurilor furnizate de instituțiile externe de evaluare a creditului (ECAI)

Art. 24 - Pentru a fi utilizat în scopul calculului valorii ponderate la risc a expunerilor, potrivit prevederilor Capitolului II și V, un rating furnizat de o

instituție externă de evaluare a creditului eligibilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- a) să nu existe nici un decalaj între categoriile de plăți luate în considerare în cadrul procesului de evaluare a creditului și categoriile de plăți la care instituția de credit este îndreptățită potrivit contractului care dă naștere respectivei poziții din securitizare;
- b) ratingurile trebuie să fie în mod public disponibile participanților de pe piață. Se consideră că ratingurile sunt în mod public disponibile participanților de pe piață numai dacă au fost publicate într-o formă accesibilă publicului și au fost incluse în matricea de tranziție a instituțiilor externe de evaluare a creditului. Ratingurile care sunt disponibile numai unui număr limitat de entități nu sunt considerate ca fiind disponibile în mod public.

Secțiunea a 2 –a

Utilizarea ratingurilor

Art. 25 - O instituție de credit poate nominaliza una sau mai multe instituții externe de evaluare a creditului eligibile ale căror ratinguri să fie utilizate la calculul valorii ponderate la risc a expunerilor potrivit prevederilor cap. II, secțiunea 1 („instituție externă de evaluare a creditului nominalizată”).

Art. 26 – Fără a aduce atingere prevederilor art. 28-30, o instituție de credit care utilizează ratingurile furnizate de instituții externe de evaluare a creditului nominalizate pentru pozițiile sale din securitizare, trebuie să o facă în mod consecvent

Art. 27 - Fără a aduce atingere prevederilor art. 28 și 29, o instituție de credit nu poate utiliza ratingurile furnizate de o instituție externă de evaluare a creditului pentru pozițiile sale din anumite tranșe ale unei structuri de securitizare și ratingurile furnizate de o altă instituție externă de evaluare a creditului pentru pozițiile sale din alte tranșe din cadrul aceleiași structuri, indiferent dacă acestea din urmă beneficiază sau nu de un rating furnizat de prima instituție externă de evaluare a creditului.

Art. 28 – În cazul în care o poziție din securitizare a instituției de credit dispune de două ratinguri furnizate de instituții externe de evaluare a creditului nominalizate, instituția de credit utilizează ratingul cel mai puțin favorabil.

Art. 29 – (1) În cazul în care o poziție din securitizare a instituției de credit dispune de mai mult de două ratinguri furnizate de instituții externe de evaluare a creditului nominalizate, instituția de credit utilizează cele mai favorabile două ratinguri.

(2) În cazul în care cele două ratinguri prevăzute la alin. 1 sunt diferite, instituția de credit utilizează cel mai puțin favorabil rating dintre cele două.

Art. 30 – (1) În situația în care o protecție a creditului eligibilă potrivit prevederilor Regulamentului BNR-CNVM nr. 19/24/2006 privind tehnicile de diminuare a riscului de credit utilizate de instituțiile de credit și firmele de investiții este furnizată în mod direct entității special constituite în scopul securitizării și acea protecție este luată în considerare în procesul de evaluare a creditului aferent unei poziții din securitizare, efectuat de către o

instituție externă de evaluare a creditului nominalizată, ponderea de risc asociată aceluși rating poate fi utilizată.

(2) Dacă protecția furnizată în sensul alin. 1 nu este eligibilă conform prevederilor Regulamentului BNR-CNVM nr. 19/24/2006 privind tehnicile de diminuare a riscului de credit utilizate de instituțiile de credit și firmele de investiții, ratingul furnizat nu trebuie să fie recunoscut.

(3) În situația în care protecția creditului nu este furnizată entităților special constituite în scopul securitizării, ci în mod direct unei poziții din securitizare, ratingul furnizat nu trebuie să fie recunoscut.

Secțiunea a 3-a

Punerea în corespondență a ratingurilor cu nivelele scalei de calitate a creditului (Mapping)

Art. 31 – (1) În scopul determinării corespondenței prevăzute la art. 11, Banca Națională a României trebuie să diferențieze gradele de risc relative exprimate de fiecare rating.

(2) În vederea determinării corespondenței prevăzute la art. 11, Banca Națională a României ia în considerare factori cantitativi (cum ar fi ratele de nerambursare și/sau rata pierderilor) și factori calitativi (cum ar fi gama de tranzacții evaluate în procesul de atribuire a unui rating de către instituția externă de evaluare a creditului și semnificația ratingului).

Art. 32 – (1) În cadrul procesului de determinare a corespondenței, Banca Națională a României urmărește să se asigure că pozițiile din securitizare cărora le este atribuită aceeași pondere de risc pe baza ratingurilor furnizate

de instituții externe de evaluare a creditului eligibile, prezintă un grad de risc de credit echivalent.

(2) În sensul alin. 1, Banca Națională a României poate modifica în mod corespunzător determinarea corespondenței dintre nivelele scalei de calitate a creditului și ratinguri.

Capitolul V

Metodologia de de calcul

Secțiunea 1

Calculul valorii ponderate la risc a expunerilor în cazul utilizării abordării standard

Art. 33 – Fără a aduce atingere prevederilor art. 35, valoarea ponderată la risc a expunerii aferente unei poziții din securitizare care beneficiază de rating se calculează prin aplicarea la valoarea expunerii a ponderii de risc asociate nivelului scalei de calitate a creditului cu care a fost pus în corespondență ratingul de către Banca Națională a României, în conformitate cu prevederile art. 11, așa cum este prevăzut în tabelele 1 și 2.

Tabelul nr. 1

Poziții, altele decât cele care beneficiază de rating pe termen scurt

Nivelul scalei de calitate a creditului	1	2	3	4	Cel mult 5
Pondere de risc	20%	50%	100%	350%	1250%

Poziții care beneficiază de rating pe termen scurt

Nivelul scalei de calitate a creditului	1	2	3	Toate celelalte ratinguri
Pondere de risc	20%	50%	100%	1250%

Art. 34 – Fără a aduce atingere prevederilor art. 37-42, valoarea ponderată la risc a expunerii aferente unei poziții din securitizare care nu beneficiază de rating se calculează prin aplicarea unei ponderi de risc de 1250% .

Art. 35 - În cazul unei instituții de credit inițitoare sau care are calitatea de sponsor, valoarea ponderată la risc a expunerilor aferentă propriilor poziții din securitizare poate fi limitată la valoarea ponderată la risc a expunerilor care ar fi fost calculată pentru expunerile securitizate dacă acestea nu ar fi fost securitizate, condiționat de aplicarea unei ponderi de risc de 150% asupra tuturor elementelor restante și elementelor încadrate în categoria „risc reglementat ridicat” din cadrul expunerilor securitizate.

1.1 - Tratatamentul pozițiilor care nu beneficiază de rating

Art. 36 - Instituțiile de credit care dețin o poziție din securitizare care nu beneficiază de rating pot să aplice, pentru calculul valorii ponderate la risc a expunerii pentru poziția respectivă, tratamentul prevăzut la art. 37, cu condiția ca, în orice moment, să fie cunoscută componența portofoliului de expuneri securitizate.

Art. 37 – (1) O instituție de credit poate aplica o pondere de risc medie ponderată ce ar fi aplicată expunerilor securitizate potrivit prevederilor Regulamentului BNR-CNVM nr. 14/19/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării standard de către o instituție de credit care ar deține expunerile, multiplicată cu un coeficient de concentrare .

(2) Coeficientul de concentrare prevăzut de alin. 1 este egal cu raportul dintre suma valorilor nominale ale tuturor tranșelor securitizării și suma valorilor nominale ale tranșelor de rang inferior sau de rang egal față de cel al tranșei în care este deținută poziția, inclusiv valoarea nominală a respectivei tranșe.

(3) Ponderea de risc rezultată din aplicarea alin. 1 nu poate depăși 1250% și nu poate fi mai mică decât orice pondere de risc aplicabilă unei tranșe de rang superior care beneficiază de rating.

(4) În situația în care instituția de credit nu poate să determine ponderile de risc aplicabile expunerilor securitizate potrivit prevederilor Regulamentului BNR-CNVM nr. 14/19/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării standard, respectivei poziții i se aplică o pondere de risc de 1250%.

1.2 - Tratamentele pozițiilor din securitizare deținute în cadrul unei tranșe-ce suportă a doua pierdere („second loss”) sau într-o tranșă mai favorabilă în cadrul unui program de emisiune de titluri pe termen scurt garantate cu active

Art. 38 – Fără a aduce atingere posibilității aplicării unui tratament mai avantajos în temeiul dispozițiilor referitoare la facilitățile de trezorerie prevăzute la par. 1.3 al prezentei secțiuni, o instituție de credit poate aplica pozițiilor din securitizare care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 39 o pondere de risc reprezentând maximul dintre 100% și cea mai mare dintre ponderile de risc care ar fi fost aplicate oricăreia dintre expunerile securitizate potrivit prevederilor Regulamentului BNR-CNVM nr. 14/19/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării standard, de către o instituție de credit care ar deține respectivele expuneri.

Art. 39 - Tratamentul prevăzut la art. 38 poate fi aplicat dacă poziția din securitizare:

- a) este încadrată într-o tranșă care din punct de vedere economic suportă a doua pierdere („*second loss*”) sau într-o tranșă mai favorabilă a securitizării, iar tranșa care suportă prima pierdere („*first loss*”) trebuie să-i furnizeze acesteia o creștere semnificativă a calității creditului;
- b) este de o calitate cel puțin echivalentă ratingului aferent unei investiții cu risc scăzut; și
- c) este deținută de o instituție de credit care nu deține nici o poziție în tranșa care suportă prima pierdere („*first loss*”).

1.3 - Tratamentul facilităților de trezorerie care nu beneficiază de rating

Art. 40 – (1) În vederea determinării valorii ponderate la risc a expunerii aferente unei facilități de trezorerie care nu beneficiază de rating, asupra valorii nominale a facilității se poate aplica un factor de conversie de 20%, în cazul în care facilitatea de trezorerie are o scadență inițială de cel mult un an, și un factor de conversie de 50%, în cazul în care facilitatea de trezorerie are o scadență inițială mai mare de un an, dacă facilitatea de trezorerie este eligibilă.

(2) O facilitate de trezorerie care nu beneficiază de rating este eligibilă în sensul alin. 1, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) documentația aferentă facilității de trezorerie identifică și delimitează în mod clar circumstanțele potrivit cărora facilitatea de trezorerie poate fi utilizată;
- b) facilitatea de trezorerie nu poate fi utilizată pentru a susține creditul prin acoperirea pierderilor deja înregistrate la momentul tragerii (de exemplu, prin procurarea de lichidități pentru expunerile aflate în stare de nerambursare la momentul tragerii sau pentru achiziționarea de active la un preț superior valorii lor juste);
- c) facilitatea de trezorerie nu poate fi utilizată pentru a furniza finanțare permanentă sau periodică pentru securitizare;
- d) rambursarea lichidităților trase în cadrul facilității de trezorerie nu este subordonată creanțelor investitorilor, altele decât cele legate de instrumentele financiare derivate pe rata dobânzii sau pe valute sau de comisioane sau alte astfel de plăți, și nici nu face obiectul unor excepții sau amânări;
- e) recurgerea la facilitatea de trezorerie ulterior epuizării tuturor modalităților disponibile de creștere a calității creditului de care respectiva facilitate poate beneficia nu este posibilă;

f) facilitatea de trezorerie trebuie să includă o clauză care să conducă la o reducere automată a sumei care mai poate fi utilizată, cu valoarea expunerilor care se află în stare de nerambursare, în sensul prevăzut de Regulamentul BNR-CNVM nr. 15/20/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării bazate pe modele interne de rating, sau să conducă, atunci când portofoliul de expuneri securitizate este alcătuit din instrumente care beneficiază de rating, la revocarea facilității în situația în care calitatea medie a portofoliului se situează sub ratingul aferent unei investiții cu risc scăzut ;

(3) Ponderea de risc care se aplică în cazul unei expuneri aferente unei facilități de trezorerie eligibile care nu beneficiază de rating este cea mai mare pondere care s-ar aplica oricăreia dintre expunerile securitizate conform Regulamentului BNR-CNVM nr. 14/19/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării standard, de către o instituție de credit care ar deține respectivele expuneri.

Art. 41 – (1) În vederea determinării valorii ponderate la risc a expunerii aferente unei facilități de trezorerie care nu beneficiază de rating și care nu poate fi utilizată decât în situația unei crize generale a pieței, asupra valorii nominale a facilității de trezorerie respective se poate aplica un factor de conversie de 0%, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art.40.

(2) În sensul alin. 1, prin criză generală a pieței se înțelege situația în care mai multe entități special constituite în scopul securizării, care derulează tranzacții diferite, se află în imposibilitatea de a reînnoi

titlurile pe termen scurt scadente, iar această imposibilitate nu este rezultatul unei deprecieri nici a calității creditului respectivelor entități special constituite în scopul securitizării nici a calității creditului expunerilor securitizate.

Art. 42 - În vederea determinării valorii ponderate la risc a expunerii aferente unei facilități de trezorerie care nu beneficiază de rating și care poate fi revocată necondiționat, asupra valorii nominale a respectivei facilități de trezorerie se poate aplica un factor de conversie de 0%, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 40 și dacă rambursarea lichidităților trase în cadrul facilității de trezorerie are rang superior în raport cu orice alte creanțe asupra fluxurilor de numerar generate de expunerile securitizate.

1.4 - Cerințe de capital suplimentare pentru securitizarea expunerilor reînnoibile cu clauză de rambursare anticipată

Art. 43 – În afară de valoarea ponderată la risc a expunerilor calculată pentru pozițiile sale din securitizare, o instituție de credit inițiatoare trebuie să calculeze o valoare ponderată la risc a expunerii în conformitate cu metodologia prevăzută în prezentul paragraf, în situația în care transferă expuneri reînnoibile în cadrul unei securitizări care conține o clauză de rambursare anticipată.

Art. 44 - În sensul acestui paragraf, instituția de credit calculează valoarea ponderată la risc a expunerii pentru suma interesului inițiatorului și intereselor investitorilor.

Art. 45 - Pentru structurile de securitizare în care expunerile securitizate sunt atât expuneri reînnoibile cât și expuneri care nu sunt reînnoibile, o instituție de credit inițiatoare aplică pentru partea de portofoliu formată din expuneri reînnoibile tratamentul prevăzut la art. 46-56.

Art. 46 – (1) Pentru scopurile art. 43-56, prin interesul inițiatorului se înțelege valoarea expunerii pentru partea noțională a portofoliului de sume trase, transferate în cadrul securitizării, a cărei proporție în raport cu valoarea portofoliului total transferat în cadrul structurii de securitizare, determină proporția fluxurilor de numerar generate de încasarea principalului și a dobânzii, precum și a altor sume asociate care nu sunt disponibile pentru efectuarea de plăți către cei care dețin poziții din securitizare în cadrul securitizării.

(2) Pentru a putea fi calificat drept interes al inițiatorului în sensul alin. 1, acesta nu trebuie să fie subordonat interesului investitorilor.

(3) Prin interesele investitorilor se înțelege valoarea expunerii pentru partea noțională rămasă din portofoliul de sume trase.

Art. 47 - Expunerea instituției de credit inițiatoare, asociată drepturilor sale care decurg din interesul inițiatorului nu trebuie să fie considerată o poziție din securitizare, ci o expunere proporțională din expunerile securitizate, ca și cum acestea nu ar fi fost securitizate.

Art. 48 - Inițiatorii următoarelor structuri de securitizare care conțin o clauză de rambursare anticipată sunt exceptați de la cerința de capital suplimentară prevăzută la art. 43:

- a) securitizarea expunerilor reînnoibile în cazul cărora investitorii rămân expuși în totalitate la toate tragerile viitoare ale împrumutaților, astfel încât riscul aferent facilităților suport nu revine la instituția de credit inițitoare nici chiar după producerea unui eveniment care declanșează o rambursare anticipată; și
- b) securitizarea în cadrul căreia rambursarea anticipată este declanșată numai de producerea unor evenimente care nu sunt legate de performanța activelor securitizate sau a instituției de credit inițitoare, cum ar fi modificări semnificative în legislație sau în reglementările fiscale.

Art. 49- În cazul unei instituții de credit inițitoare supusă cerinței de capital suplimentare prevăzute la art. 43, totalul dintre valoarea ponderată la risc a expunerilor aferente pozițiilor sale în interesele investitorilor și valoarea ponderată la risc a expunerilor calculat conform art. 43, nu trebuie să depășească cea mai mare dintre:

- a) valoarea ponderată la risc a expunerilor aferente pozițiilor sale în interesele investitorilor; și
- b) valoarea ponderată la risc a expunerilor aferentă expunerilor securitizate, așa cum ar fi aceasta calculată de către o instituție de credit care ar deține respectivele expuneri fără a le securitiza, pentru o valoare egală cu interesul investitorilor.

Art. 50 – Câștigurile nete potențiale aferente activelor securitizate, recunoscute în capitalurile proprii, deduse la calculul fondurilor proprii potrivit Regulamentului BNR-CNVM nr. 18/23/2006 privind fondurile proprii ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții, sunt tratate independent de valoarea maximă indicată la art. 49.

Art. 51 Valoarea ponderată la risc a expunerii calculată în conformitate cu art. 43, este produsul dintre valoarea intereselor investitorilor, factorul de conversie corespunzător, conform prevederilor de la art. 53-57 și media ponderată a ponderilor de risc care s-ar fi aplicat expunerilor securitizate, în cazul în care acestea nu ar fi fost securitizate.

Art. 52 O clauză de rambursare anticipată este considerată „controlată” dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) instituția de credit inițiatoare a implementat un program adecvat referitor la capital/lichiditate, pentru a se asigura că dispune de suficiente capital și lichidități ce pot fi utilizate în cazul unei rambursări anticipate;
- b) pe tot parcursul tranzacției se păstrează o distribuire proporțională între interesul inițiatorului și interesele investitorilor, în ceea ce privește plățile de dobândă și principal, cheltuielile, pierderile și recuperările, pe baza soldurilor de rambursat ale creanțelor existente la una sau mai multe date de referință din cadrul fiecărei luni;
- c) perioada de rambursare este considerată suficientă pentru 90% din totalul datoriilor (interesul inițiatorului și interesele investitorului) de rambursat

la începutul perioadei de rambursare anticipată, care trebuie să fie rambursate sau recunoscute ca fiind în stare de nerambursare;

d) ritmul rambursărilor nu este mai rapid decât cel produs de o rambursare liniară pe parcursul perioadei prevăzute la lit. c).

Art. 53 - În cazul securitizărilor care conțin o clauză de rambursare anticipată a expunerilor de tip retail, care nu sunt angajate ferm și pot fi revocate necondiționat fără notificare prealabilă, în situația în care rambursarea anticipată este declanșată de scăderea nivelului marjei nete sub un nivel de referință, instituția de credit trebuie să compare marja netă medie pe trei luni cu nivelul marjei nete de la care ea trebuie să renunțe la respectiva marjă (nivel limită).

(2) În cazul în care securitizarea nu prevede obligația de a renunța la marja netă, nivelul limită se consideră a fi cu 4.5 puncte procentuale mai mare decât nivelul marjei nete care declanșează rambursarea anticipată.

Art. 54 - Factorul de conversie care trebuie aplicat în sensul art. 51 este determinat de nivelul marjei nete medii efective pe trei luni în conformitate cu tabelul nr. 3.

Tabelul nr. 3

	Securitizare care conține o clauză de rambursare anticipată controlată	Securitizare care conține o clauză de rambursare anticipată necontrolată
--	---	---

Marja netă medie pe trei luni	Factor de conversie	Factor de conversie
Nivel superior nivelului A	0%	0%
Nivelul A	1%	5%
Nivelul B	2%	15%
Nivelul C	10%	50%
Nivelul D	20%	100%
Nivelul E	40%	100%

unde:

-Nivelul A reprezintă nivelul marjei nete care se încadrează între 100% din nivelul limită și 133,33 % din respectivul nivel;

-Nivelul B” reprezintă nivelul marjei nete pozitive care se încadrează între 75% din nivelul limită și 100 % din respectivul nivel;

-Nivelul C reprezintă nivelul marjei nete pozitive care se încadrează între 50% din nivelul limită și 75 % din respectivul nivel;

- Nivelul D reprezintă nivelul marjei nete pozitive care se încadrează între 25% din nivelul limită și 50 % din respectivul nivel;

- Nivelul E reprezintă nivelul marjei nete pozitive mai mic de 25% din nivelul limită.

Art. 55 - În cazul securitizărilor care conțin o clauză de rambursare anticipată a expunerilor de tip retail care nu sunt angajate ferm și pot fi revocate necondiționat, fără notificare prealabilă, în situația în care rambursarea anticipată este declanșată de o limită cantitativă referitoare la un element, altul decât marja netă medie pe trei luni, pentru determinarea factorului de conversie corespunzător Banca Națională a României poate aplica un tratament asemănător celui prevăzut la art. 53 și 54.

Art. 56 (1) În cazul în care pentru o anumită securizare Banca Națională a României intenționează să aplice un tratament în conformitate cu prevederile art. 55, aceasta trebuie să informeze în prealabil autoritățile competente relevante din toate celelalte state membre.

(2) Înainte ca aplicarea unui astfel de tratament să devină parte a politicii generale a Băncii Naționale a României pentru securitizările ce conțin clauze de rambursare anticipată de natura celei în cauză, Banca Națională a României se consultă cu autoritățile competente relevante din toate celelalte state membre și ține cont de opiniile exprimate de acestea.

(3) Opiniile exprimate de autoritățile competente relevante din toate celelalte state membre în urma consultărilor prevăzute la alin. 3 și tratamentul aplicat sunt făcute publice de către Banca Națională a României.

Art. 57 – (1) Pentru toate celelalte securizări care cuprind o clauză controlată de rambursare anticipată a expunerilor reînnoibile se aplică un factor de conversie de 90%..

(2) Pentru toate celelalte securitizări care cuprind o clauză necontrolată de rambursare anticipată a expunerilor reînnoibile, se aplică un factor de conversie de 100%.

1.5. - Recunoașterea diminuării riscului de credit asupra pozițiilor din securitizare

Art. 58 În cazul în care o poziție din securitizare beneficiază de protecție a creditului, calculul valorii ponderate la risc a expunerilor poate fi modificat în conformitate cu Regulamentul BNR-CNVM nr. 19/24/2006 privind tehnicile de diminuare a riscului de credit utilizate de instituțiile de credit și firmele de investiții.

1.6. - Reducerea valorii ponderate la risc a expunerilor

Art. 59 – (1) În cazul unei poziții din securitizare căreia îi este atribuită o pondere de risc de 1250%, instituțiile de credit pot, în locul includerii respectivei poziții în calculul valorii ponderate la risc a expunerilor, să deducă valoarea expunerii respective din fondurile proprii, potrivit Regulamentului BNR-CNVM nr. 18/23/2006 privind fondurile proprii ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții.

(2) În sensul alin. 1, calculul valorii expunerii poate lua în considerare protecția finanțată a creditului eligibilă, într-o modalitate conformă cu prevederile art. 58.

Art. 60 În cazul în care o instituție de credit utilizează alternativa prevăzută la art.59 alin.1, o sumă egală cu de 12,5 ori suma dedusă conform prevederii menționate trebuie dedusă, pentru scopurile art. 35, din valoarea ponderată la risc maximă a expunerii, specificată la art. 35, care trebuie calculată de instituțiile de credit în cauză.

Secțiunea a 2 –a

Calculul valorii ponderate la risc a expunerilor în cazul utilizării abordării bazate pe modele interne de rating

2.1. Ierarhia metodelor

Art. 61 - Pentru scopurile prevederilor art. 5-7 și 9, valoarea ponderată la risc a expunerii aferente unei poziții din securitizare se calculează în conformitate cu prevederile prezentei secțiuni.

Art. 62 – (1) În cazul unei poziții care beneficiază de rating sau al unei poziții pentru care se poate utiliza un rating implicit, pentru calculul valorii ponderate la risc a expunerii se utilizează metoda bazată pe ratinguri prevăzută la par. 2.5 din prezenta secțiune.

(2) În cazul unei poziții care nu beneficiază de rating, se utilizează metoda formulei reglementate, prevăzută la par. 2.6 din prezenta secțiune, cu excepția cazurilor în care, potrivit prevederilor par. 2.3 din prezenta secțiune, este permisă utilizarea abordării bazate pe ratinguri interne.

Art. 63 - O instituție de credit, alta decât o instituție de credit inițitoare sau o instituție de credit sponsor, poate utiliza metoda formulei reglementate numai cu aprobarea Băncii Naționale a României.

Art. 64 - În cazul unei instituții de credit inițitoare sau al unei instituții de credit sponsor, care se află în imposibilitatea de a calcula K_{irb} și care nu a obținut aprobarea de a utiliza abordarea bazată pe ratinguri interne pentru pozițiile sale din cadrul unui program de emisiune de titluri pe termen scurt garantate cu active, precum și în cazul altor instituții de credit care nu au obținut aprobarea de a utiliza metoda formulei reglementate sau abordarea bazată pe ratinguri interne, pentru pozițiile din cadrul programelor de emisiune de titluri pe termen scurt garantate cu active, o pondere de risc de 1250% este atribuită pozițiilor din securitizare care nu beneficiază de rating și pentru care nu se poate utiliza un rating implicit.

2.2. Utilizarea ratingurilor implicite

Art. 65 - O instituție de credit atribuie unei poziții care nu beneficiază de rating un rating implicit, echivalent evaluării de credit atribuite pozițiilor care beneficiază de rating („poziții de referință „) și care au rangul cel mai înalt între pozițiile total subordonate poziției din securitizare în cauză care nu beneficiază de rating, în cazul în care următoarele cerințe operaționale minime sunt îndeplinite:

- a) pozițiile de referință trebuie să fie total subordonate pozițiilor din securitizare care nu beneficiază de rating;
- b) scadența aferentă pozițiilor de referință trebuie să fie cel puțin egală cu cea aferentă respectivei poziții care nu beneficiază de rating ; și

- c) orice rating implicit trebuie să fie actualizat în permanență pentru a reflecta orice schimbări intervenite în ratingul atribuit pozițiilor de referință.

2.3. Utilizarea abordării bazate pe ratinguri interne în cazul pozițiilor din cadrul programelor de emisiune de titluri pe termen scurt garantate cu active

Art. 66 – (1) O instituție de credit poate să atribuie unei poziții care nu beneficiază de rating din cadrul unui program de emisiune de titluri pe termen scurt garantate cu active un rating derivat, potrivit prevederilor art. 67, dacă se obține aprobarea prealabilă a Băncii Naționale a României și dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) pozițiile din titlurile pe termen scurt emise în cadrul programului de emisiune de titluri pe termen scurt garantate cu active sunt poziții care beneficiază de rating;
- b) instituția de credit demonstrează Băncii Naționale a României că ratingurile sale interne cu privire la calitatea creditului poziției respective reflectă metodologia de evaluare, disponibilă în mod public, a uneia sau mai multor instituții externe de evaluare a creditului eligibile, pentru atribuirea de ratinguri titlurilor garantate cu expuneri de tipul expunerilor securitizate;
- c) instituțiile externe de evaluare a creditului a căror metodologie de evaluare este luată în considerare la stabilirea ratingurilor interne ale instituțiilor de credit, în sensul lit. b), includ acele instituții externe de evaluare a creditului care au acordat un rating extern titlurilor pe termen

scurt emise în cadrul programului de emisiune de titluri pe termen scurt garantate cu active. Elementele cantitative (precum parametrii pentru simularea condițiilor de criză) utilizate pentru atribuirea unei anumite calități a creditului poziției din securitizare trebuie să fie cel puțin la fel de prudente precum cele utilizate de instituțiile externe de evaluare a creditului în cauză în metodologiile lor de evaluare;

- d) la elaborarea metodologiei de evaluare internă, instituția de credit ia în considerare metodologiile de rating relevante publicate, pe care instituțiile externe de evaluare a creditului eligibile le utilizează pentru atribuirea de ratinguri titlurilor pe termen scurt din cadrul programului de emisiune de titluri pe termen scurt garantate cu active. Acest proces trebuie să fie formalizat de către instituția de credit și actualizat cu regularitate, așa cum este prevăzut la lit. g);
- e) metodologia de evaluare internă a instituției de credit include clasele de rating și trebuie să existe o corespondență între aceste clase de rating și ratingurile furnizate de instituțiile externe de evaluare a creditului eligibile. Această corespondență trebuie să fie formalizată în mod explicit;
- f) metodologia de evaluare internă este utilizată de instituția de credit în cadrul proceselor interne de administrare a riscului, inclusiv în cadrul proceselor decizionale, de informare a conducerii și de alocare a capitalului;
- g) auditorii interni sau externi, o instituție externă de evaluare a creditului sau funcția din cadrul instituției de credit care realizează controlul intern al creditului sau administrarea riscurilor efectuează examinări regulate ale procesului de evaluare internă și a calității evaluărilor interne în ceea ce privește calitatea creditului aferentă expunerilor instituției de credit în

cadrul unui program de emisiune de titluri pe termen scurt garantate cu active. În situația în care examinarea este efectuată de auditorii interni, sau de funcția din cadrul instituției de credit care realizează controlul intern al creditului sau administrarea riscurilor, aceste funcții trebuie să fie independente de activitățile legate de derularea programului de emisiune de titluri pe termen scurt garantate cu active, și să nu aibă nici un fel de legătură cu clienții;

- h) instituția de credit monitorizează performanța ratingurilor interne în timp pentru a evalua calitatea metodologiei de evaluare internă și ajustează, după caz, metodologia respectivă, în situația în care comportamentul expunerilor deviază în mod regulat de la cel indicat de ratingurile interne;
- i) programul de emisiune de titluri pe termen scurt garantate cu active include standarde de subscriere sub formă de ghiduri în domeniul creditului și investițiilor (de ex, pentru a decide asupra achiziției unui activ, administratorul programului de emisiune de titluri pe termen scurt garantate cu active trebuie să ia în considerare tipul activului ce urmează să fie achiziționat, tipul și valoarea monetară a expunerilor ce rezultă din furnizarea facilităților de trezorerie și a mijloacelor de creștere a calității creditului, distribuția pierderii și separarea din punct de vedere economic și juridic a activelor transferate de entitatea care vinde activele; o analiză de credit asupra profilului de risc al vânzătorului activului este efectuată, care va include analiza performanței financiare trecute și viitoare a poziției curente de piață, a competitivității viitoare previzionate, a gradului de îndatorare, a fluxurilor de numerar, a ratei de acoperire a dobânzilor și a ratingului datoriei; în plus, este efectuată o examinare a standardelor de subscriere ale vânzătorului, a capacității sale de a administra datoria și a procedurilor sale de încasare).

- j) standardele de subscriere ale programului de emisiune de titluri pe termen scurt garantate cu active stabilesc criteriile minime de eligibilitate a activelor care, în special:
- să nu permită achiziția activelor care înregistrează întârzieri semnificative la plată sau se află în stare de nerambursare;
 - să limiteze concentrările excesive față de același debitor sau aceeași zonă geografică; și
 - să delimiteze tipul activelor ce urmează a fi achiziționate;
- k) programul de emisiune de titluri pe termen scurt garantate cu active dispune de politici și proceduri de încasare care iau în considerare capacitatea operațională și calitatea creditului administratorului creditului. Programul de emisiune de titluri pe termen scurt garantate cu active trebuie să diminueze riscul vânzătorului/administratorului creditului prin diferite mijloace, cum ar fi stabilirea de praguri de declanșare bazate pe calitatea curentă a creditului, care să împiedice orice confuzie cu privire la fonduri
- l) estimarea agregată a pierderilor pentru un portofoliu de active ce se intenționează a fi achiziționate în cadrul unui program de emisiune de titluri pe termen scurt garantate cu active trebuie să ia în considerare toate sursele de risc potențial, cum ar fi riscul de credit și riscul de diminuare a valorii creanțelor. În situația în care creșterea calității creditului furnizată de vânzător este dimensionată doar pe baza pierderilor aferente creditului, trebuie să se constituie o rezervă distinctă pentru riscul de diminuare a valorii creanțelor, atunci când acest risc de diminuare a valorii creanței este semnificativ pentru portofoliul de expuneri respectiv. Pentru cuantificarea nivelului creșterii calității creditului necesar, programul trebuie să analizeze seriile de informații istorice înregistrate pe

parcursul mai multor ani, inclusiv pierderile, întârzierile la plată, diminuările de valoare a creanțelor și rata de rotație a creanțelor; și

m) programul de emisiune de titluri pe termen scurt garantate cu active include elemente structurale (cum ar fi praguri de închidere) pentru achiziționare de expuneri în vederea diminuării riscurilor de deteriorare a calității creditului pentru portofoliul suport.

(2) –În procesul de aprobare prealabilă prevăzut la alin. 1, Banca Națională a României poate acorda o derogare de la cerința ca metodologia de evaluare a unei instituții externe de evaluare a creditului să fie disponibilă în mod public, în situația în care instituția de credit demonstrează că datorită caracteristicilor specifice securitizării (spre exemplu structura unică a acesteia) nu există încă o astfel de metodologie de evaluare accesibilă publicului.

Art. 67 – (1) Instituția de credit atribuie poziția care nu beneficiază de rating unui nivel de rating descris la art. 66.

(2) În sensul alin. 1, poziției care nu beneficiază de rating îi este atribuit un rating derivat identic evaluărilor de credit corespunzătoare aceluși nivel de rating, așa cum s-a prevăzut la art. 66.

(3) Pentru scopurile calculării valorii ponderate la risc a expunerilor, în cazul în care la inițierea securitizării ratingul derivat este cel puțin la nivelul unui rating aferent unei investiții cu risc scăzut, respectivul rating este considerat identic cu un rating eligibil furnizat de o instituție externă de evaluare a creditului eligibilă.

2.4. Valorile maxime ponderate la risc ale expunerilor

Art. 68 - În cazul unei instituții de credit inițitoare, al unei instituții de credit sponsor, sau al altor instituții de credit care pot calcula K_{irb} , valoarea ponderată la risc a expunerilor calculată pentru pozițiile proprii din securitizare poate fi limitată la suma care ar determina, în aplicarea prevederilor art 2 lit. a) din Regulamentul BNR-CNVM nr. 13/18/2006 privind determinarea cerințelor minime de capital pentru instituțiile de credit și firmele de investiții, o cerință de capital egală cu suma următoarelor două elemente: 8% din valoarea ponderată la risc a expunerilor aferente activelor securitizate, dacă acestea nu ar fi fost securitizate și ar fi fost păstrate în bilanțul instituției de credit și valoarea pierderilor așteptate aferente acestor expuneri.

2.5. Metoda bazată pe ratinguri

Art. 69 - Potrivit metodei bazate pe ratinguri, valoarea ponderată la risc a expunerii aferente unei poziții din securitizare care beneficiază de rating se calculează prin aplicarea asupra valorii expunerii a ponderii de risc asociate nivelelor scalei de calitate a creditului cu care Banca Națională a României a pus în corespondență ratingul, în conformitate cu prevederile art. 11, așa cum este prevăzut în tabelele 4 și 5, multiplicată cu un coeficient de 1,06.

Tabelul nr. 4

Poziții, altele decât cele care beneficiază de rating pe termen scurt

Nivelul scalei de calitate a	Pondere de risc
------------------------------	-----------------

creditului			
	A	B	C
1	7%	12%	20%
2	8%	15%	25%
3	10%	18%	35%
4	12%	20%	35%
5	20%	35%	35%
6	35%	50%	50%
7	60%	75%	75%
8	100%	100%	100%
9	250%	250%	250%
10	425%	425%	425%
11	650%	650%	650%
Sub 11	1250%	1250%	1250%

Tabelul nr. 5

Poziții care beneficiază de rating pe termen scurt

Nivelul scalei de calitate a creditului	Pondere de risc		
	A	B	C
1	7%	12%	20%
2	12%	20%	35%
3	60%	75%	75%

Orice alte evaluări ale creditului	1250%	1250%	1250%
--	-------	-------	-------

Art. 70 – (1) Fără a se aduce atingere prevederilor art. 71 și 72, ponderile de risc din coloana A a fiecărui tabel de la art. 69 se aplică în cazul în care poziția se situează în tranșa cu cel mai ridicat rang.

(2) Pentru a determina dacă o tranșă are cel mai ridicat rang nu este necesar să fie luate în considerare sumele datorate în baza contractelor aferente instrumentelor financiare derivate pe rata dobânzii sau pe valute, comisioanele datorate sau alte plăți similare.

Art. 71 – (1) Asupra unei poziții dintr-o tranșă din securitizare având cel mai ridicat rang se poate aplica o pondere de risc de 6%, în situația în care respectiva tranșă este de rang superior din toate punctele de vedere față de o altă tranșă de poziții din securitizare cărora le-ar fi atribuită o pondere de risc de 7% conform prevederilor art. 69.

(2) Prevederile alin. 1 devin aplicabile dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) Băncii Naționale a României i se demonstrează că aceasta este justificată de calitatea de absorbție a pierderilor pe care o au tranșele subordonate din securitizare; și
- b) fie poziția beneficiază de un rating extern al creditului cu care a fost asociat nivelul 1 al scalei de calitate a creditului din tabelele 4 sau 5 fie, în cazul în care nu beneficiază de rating, sunt îndeplinite cerințele prevăzute la lit. a) - c) de la art. 65. În cel de-al doilea caz, prin „poziții

de referință” se înțeleg pozițiile din tranșa subordonată, cărora le-ar fi atribuită o pondere de risc de 7% potrivit prevederilor art. 69.

Art. 72 – (1) Ponderile de risc din coloana C a fiecărui tabel de la art. 69 se aplică în cazul în care poziția se raportează la o securitizare în care numărul efectiv al expunerilor securitizate este mai mic de 6.

(2) În vederea calculului numărului efectiv al expunerilor securitizate, toate expunerile față de același debitor trebuie să fie tratate ca o singură expunere.

(3) Numărul efectiv al expunerilor se calculează astfel:

$$N = \frac{\left(\sum_i EAD_i \right)^2}{\sum_i EAD_i^2},$$

unde EAD_i reprezintă suma valorilor tuturor expunerilor înregistrate față de debitorul „i”.

(4) În cazul securitizării expunerilor care fac deja obiectul unei securitizări, instituția de credit trebuie să ia în considerare numărul expunerilor securitizate din cadrul portofoliului și nu pe cel al expunerilor suport din portofoliile inițiale din care provin expunerile suport care fac deja obiectul unei securitizări.

(5) În situația în care se cunoaște partea din portofoliu căreia îi corespunde cea mai mare expunere, C_1 , instituția de credit poate determina N ca fiind $1/C_1$.

Art. 73 - Ponderile de risc prevăzute în coloana B ale fiecărui tabel de la art. 69 se aplică tuturor celorlalte poziții.

Art. 74 - Diminuarea riscului de credit pentru pozițiile din securitizare poate fi recunoscută în conformitate cu prevederile art. 83-85.

2.6. Metoda formulei reglementate

Art. 75 - Fără a aduce atingere prevederilor art. 81 și 82, potrivit metodei formulei reglementate, ponderea de risc aplicabilă unei poziții din securitizare este maximul dintre 7% și ponderea de risc determinată potrivit prevederilor art. 76.

Art. 76 – (1) Fără a aduce atingere prevederilor art 81 și 82, ponderea de risc aplicabilă asupra valorii expunerii este:

$$12,5 \times \frac{S[L+T] - S[L]}{T}, \text{ unde:}$$

$$S[x] = \begin{cases} x & \text{daca } x \leq Kirbr \\ Kirbr + K[x] - K[Kirbr] + (d \cdot Kirbr / \omega)(1 - e^{\omega(Kirbr-L)/Kirbr}) & \text{daca } Kirbr < x \end{cases}$$

unde:

$$h = (1 - Kirbr / ELGD)^N$$

$$c = Kirbr / (1 - h)$$

$$v = \frac{(LGD - Kirbr) Kirbr + 0.25(1 - LGD) Kirbr}{N}$$

$$f = \left(\frac{v + Kirbr^2}{1 - h} - c^2 \right) + \frac{(1 - Kirbr) Kirbr - v}{(1 - h)\tau}$$

$$g = \frac{(1 - c)c}{f} - 1$$

$$a = g \cdot c$$

$$b = g \cdot (1 - c)$$

$$d = 1 - (1 - h) \cdot (1 - Beta[Kirbr; a, b])$$

$$K[x] = (1 - h) \cdot ((1 - Beta[x; a, b])x + Beta[x; a + 1, b]c)$$

$$\tau = 1000 \text{ și } \omega = 20$$

(2) În sensul alin. 1:

- a) Beta[x;a,b] reprezintă distribuția beta cumulată cu parametrii „a” și „b” în punctul x;
- b) T reprezintă densitatea tranșei în care este deținută poziția și se măsoară ca raport între:
 - valoarea nominală a tranșei și
 - suma valorilor tuturor expunerilor care au fost securitizate.

În scopul calculului indicatorului T, valoarea expunerii unui instrument financiar derivat prevăzut în Anexa la Regulamentul BNR-CNVM nr. 20/25/2006 privind tratamentul riscului de credit al contrapartidei în cazul instrumentelor financiare derivate, al tranzacțiilor de răscumpărare, al operațiunilor de dare/luare de titluri/mărfuri cu împrumut, al tranzacțiilor cu termen lung de decontare și al tranzacțiilor de creditare în

marjă, atunci când costul curent de înlocuire nu are o valoare pozitivă, este expunerea la credit potențială viitoare, calculată în conformitate cu prevederile aceluiași regulament;

- c) K_{irbr} reprezintă raportul dintre: K_{irb} și suma valorilor expunerilor care au fost securitizate. K_{irbr} se exprimă în formă zecimală (de exemplu, K_{irbr} egal cu 15% din portofoliu este exprimat ca 0,15);
- d) L reprezintă nivelul creșterii calității creditului și se măsoară ca raport între valoarea nominală a tuturor tranșelor subordonate tranșei în care este deținută poziția și suma valorilor expunerilor care au fost securitizate. Profitul viitor capitalizat nu este luat în considerare la determinarea indicatorului L. Sumele datorate de contrapartide în cazul instrumentelor financiare derivate prevăzute în Anexa la Regulamentul BNR-CNVM nr. 20/25/2006 privind tratamentul riscului de credit al contrapartidei în cazul instrumentelor financiare derivate, al tranzacțiilor de răscumpărare, al operațiunilor de dare/luare de titluri/mărfuri cu împrumut, al tranzacțiilor cu termen lung de decontare și al tranzacțiilor de creditare în marjă care reprezintă tranșe de rang inferior față de tranșa respectivă pot fi luate în considerare la determinarea indicatorului L la costul curent de înlocuire (excluzând expunerea la credit potențială viitoare);
- e) N reprezintă numărul efectiv de expuneri securitizate, determinat în conformitate cu prevederile art. 72;
- f) ELGD, valoarea medie ponderată în funcție de expunere a pierderii în caz de nerambursare, se determină astfel:

$$ELGD = \frac{\sum_i LGD_i \times EAD_i}{\sum_i EAD_i},$$

unde LGD_i reprezintă LGD mediu pentru ansamblul expunerilor până la debitorul „i”, iar LGD se determină în conformitate cu prevederile Regulamentului BNR-CNVM nr. 15/20/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării bazate pe modele interne de rating.

În cazul securitizării expunerilor care au făcut deja obiectul unei securitizări, pentru pozițiile securitizate se aplică un LGD de 100%.

În situația în care riscul de nerambursare și riscul de diminuare a valorii creanței aferente creanțelor achiziționate sunt tratate în mod agregat în cadrul unei securitizări (de ex. este disponibilă o singură rezervă sau o singură garanție reală suplimentară excedentară pentru acoperirea pierderilor din oricare dintre surse), parametrul de intrare LGD_i este media ponderată a pierderilor în caz de nerambursare (LGD) pentru riscul de credit și a unei pierderi în caz de nerambursare (LGD) de 75% pentru riscul de diminuare a valorii creanței.

Ponderile aplicate sunt cerințele de capital la nivel individual pentru riscul de credit, și, respectiv, pentru riscul de diminuare a valorii creanței.

(3) În situația în care valoarea expunerii celei mai mari expuneri securitizate, C_1 , nu depășește 3% din suma valorii expunerilor securitizate, instituția de credit poate, în scopul aplicării metodei formulei reglementate, să atribuie pierderii în caz de nerambursare (LGD) o valoare de 50% și pentru N una dintre următoarele două valori, potrivit lit. a sau b:

$$a) \quad N = \left(C_1 C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \max\{1 - m C_1, 0\} \right)^{-1} \text{ sau}$$

b) $N = 1/C_1$

(4) În sensul alin. 3, C_m reprezintă raportul între suma valorilor expunerilor celor mai mari expuneri „m” și suma valorilor expunerilor aferente tuturor expunerilor securitizate. Valoarea parametrului „m” poate fi stabilită de către instituția de credit.

(5) În situația în care securitizările includ expuneri de tip retail, Banca Națională a României poate permite implementarea metodei formulei reglementate cu următoarele simplificări: $h = 0$ și $v = 0$.

Art. 77 - Diminuarea riscului de credit aferent pozițiilor din securitizare poate fi recunoscută în conformitate cu prevederile art 83, art. 84 și 86-89.

2.7 Facilități de trezorerie

Art. 78 - În vederea determinării valorii expunerii unei poziții din securitizare care nu beneficiază de rating și care ia forma anumitor tipuri de facilități de trezorerie, se aplică prevederile prezentului paragraf.

Art. 79 - Asupra valorii nominale a unei facilități de trezorerie care nu poate fi utilizată decât în cazul unei crize generale a pieței și care îndeplinește condițiile de eligibilitate prevăzute la art. 40 se poate aplica un factor de conversie de 20%.

Art. 80 - Asupra valorii nominale a unei facilități de trezorerie care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 42 se poate aplica un factor de conversie de 0%.

Art. 81 - În situația în care o instituție de credit nu are posibilitatea de a calcula valoarea ponderată la risc a expunerilor pentru expunerile securitizate ca și cum acestea nu ar fi fost securitizate, respectiva instituție de credit poate, în mod excepțional și numai cu aprobarea Băncii Naționale a României, să aplice, pentru o perioadă limitată, metoda prevăzută la art. 82 pentru calculul valorii ponderate la risc a expunerilor pentru o poziție din securitizare care nu beneficiază de rating reprezentată sub forma unei facilități de trezorerie care îndeplinește condițiile de eligibilitate prevăzute la art. 40 sau care se încadrează în condițiile prevăzute la art. 79.

Art. 82 - (1) -Cea mai mare pondere de risc care s-ar aplica, potrivit prevederilor Regulamentului BNR-CNVM nr. 14/19/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării standard, expunerilor securitizate în cazul în care acestea nu ar fi fost securitizate, poate fi aplicată poziției din securitizare reprezentate de o facilitate de trezorerie.

(2) Pentru a determina valoarea expunerii poziției se poate aplica un factor de conversie de 50% asupra valorii nominale a facilității de trezorerie, dacă respectiva facilitate are o scadență inițială de cel mult un an.

(3) În situația în care facilitatea de trezorerie îndeplinește condițiile prevăzute la art. 79 se poate aplica un factor de conversie de 20%.

(4) În toate celelalte cazuri, în afară de cele de la alin. 2 și 3, se aplică un factor de conversie de 100%.

2.8. Recunoașterea diminuării riscului de credit în cazul pozițiilor din securitizare

Art. 83 – O protecție finanțată a creditului eligibilă în vederea calculului valorii ponderate la risc a expunerilor potrivit prevederilor BNR-CNVM nr. 14/19/2006 ulamentului privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării standard, se limitează la cea care este eligibilă potrivit Regulamentul BNR-CNVM nr. 19/24/2006 privind tehnicile de diminuare a riscului de credit utilizate de instituțiile de credit și firmele de investiții, iar recunoașterea sa este condiționată de îndeplinirea cerințelor minime relevante prevăzute în respectivele regulamente.

Art. 84 - Protecția nefinanțată eligibilă a creditului și furnizorii unei astfel de protecții se limitează la acelea care sunt eligibile potrivit prevederilor Regulamentului BNR-CNVM nr. 19/24/2006 privind tehnicile de diminuare a riscului de credit utilizate de instituțiile de credit și firmele de investiții, iar recunoașterea acestora este condiționată de îndeplinirea cerințelor minime relevante prevăzute în respectivul regulament.

Art. 85 - În situația în care valoarea ponderată la risc a expunerilor este calculată utilizând metoda bazată pe ratinguri, valoarea expunerii și/sau valoarea ponderată la risc a expunerii aferente unei poziții din securitizare, pentru care a fost obținută o protecție a creditului, pot fi modificate în conformitate cu prevederile Regulamentului BNR-CNVM nr. 19/24/2006 privind tehnicile de diminuare a riscului de credit utilizate de instituțiile de credit și firmele de investiții, așa cum se aplică acestea la calculul valorii ponderate la risc a expunerii potrivit prevederilor Regulamentului BNR-CNVM nr. 14/19/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării standard.

Art. 86 – (1) În situația în care valoarea ponderată la risc a expunerilor este calculată utilizând metoda formulei reglementate, instituția de credit determină „ponderea de risc efectivă” a respectivei poziții.

(2) Pentru scopurile aplicării alin.1, se raportează valoarea ponderată la risc a expunerii aferentă poziției la valoarea expunerii poziției respective, iar rezultatul obținut se multiplică cu 100.

Art. 87 - În cazul protecției finanțate a creditului, valoarea ponderată la risc a expunerii aferente poziției din securitizare este produsul dintre valoarea expunerii aferente poziției, ajustate cu protecția finanțată aferentă poziției (E^* , calculat potrivit prevederilor Regulamentului BNR-CNVM nr. 19/24/2006 privind tehnicile de diminuare a riscului de credit utilizate de instituțiile de credit și firmele de investiții, în scopul calculului valorii ponderate la risc a expunerii potrivit prevederilor Regulamentului BNR-CNVM nr. 14/19/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării standard, considerând că valoarea poziției din securitizare este egală cu E) și ponderea de risc efectivă.

Art. 88 - În cazul protecției nefinanțate a creditului, valoarea ponderată la risc a expunerii aferente poziției din securitizare este suma dintre:

a) produsul dintre valoarea protecției ajustate, în conformitate cu prevederile Regulamentului BNR-CNVM nr. 19/24/2006 privind tehnicile de diminuare a riscului de credit utilizate de instituțiile de credit și firmele de investiții, în cazul în care există un decalaj în ceea ce privește deviza și scadența (G_A) și ponderea de risc aferentă furnizorului protecției; și

b) produsul dintre valoarea poziției din securitizare mai puțin G_A și ponderea de risc efectivă.

Art. 89 – (1) În cazul în care prin diminuarea riscului de credit se acoperă „prima pierdere” aferentă poziției din securitizare sau totalitatea pierderilor pe o bază proporțională aferente poziției din securitizare, instituția de credit poate aplica prevederile de la art 86-88.

(2) În celelalte cazuri, instituția de credit tratează poziția din securitizare ca reprezentând două sau mai multe poziții, partea neacoperită fiind considerată poziția cu cea mai scăzută calitate a creditului.

(3) În vederea calculului valorii ponderate la risc a expunerii pentru poziția de la alin. 2 se aplică prevederile art. 75-77, cu următoarele modificări:

a) în cazul unei protecții finanțate a creditului, „T” este ajustat la e^* ;

b) în cazul unei protecții nefinanțate a creditului, T este ajustat la $T-g$.

(4) Indicatorii prevăzuți la alin. 3 au următoarele semnificații:

a) e^* reprezintă raportul dintre E^* și valoarea noțională totală a portofoliului suport;

b) E^* reprezintă valoarea expunerii ajustate pentru poziția din securitizare, calculată în conformitate cu prevederile Regulamentului BNR-CNVM nr. 19/24/2006 privind tehnicile de diminuare a riscului de credit utilizate de instituțiile de credit și firmele de investiții, așa cum se aplică acestea pentru calculul valorii ponderate la risc a expunerilor potrivit Regulamentului BNR-CNVM nr. 14/19/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării standard, considerând valoarea poziției din securitizare ca fiind E;

- c) g este raportul dintre valoarea nominală a protecției creditului (ajustată în conformitate cu prevederile Regulamentului BNR-CNVM nr. 19/24/2006 privind tehnicile de diminuare a riscului de credit utilizate de instituțiile de credit și firmele de investiții pentru eventualele decalaje de devize sau scadențe) și suma valorilor expunerilor pentru expunerile securitizate.
- (5) În cazul protecției nefinanțate a creditului, ponderea de risc aferentă furnizorului protecției se aplică acelei părți a poziției care nu este luată în considerare de valoarea ajustată a lui T.

2.9. Cerințe suplimentare de capital pentru securitizarea expunerilor reînnoibile cu clauză de rambursare anticipată

Art. 90 - În afară de valoarea ponderată la risc a expunerilor calculată pentru pozițiile sale din securitizare, o instituție de credit inițiatore trebuie să calculeze o valoare ponderată la risc a expunerii în conformitate cu metodologia prevăzută la par. 1.4, secțiunea 1 a prezentului capitol, în situația în care expunerile reînnoibile transferate în cadrul unei securitizări care conține o clauză de rambursare anticipată.

Art. 91 - Pentru scopurile art 90, art. 92 și 93 înlocuiesc art. 46 și 47.

Art. 92 Pentru scopul prevederilor acestui paragraf, prin interesul inițiatorului se înțelege suma următoarelor elemente:

- a) valoarea expunerii pentru partea noțională a portofoliului de sume trase, transferate în cadrul securitizării, a cărei proporție în raport cu valoarea portofoliului total transferat în cadrul structurii de securitizare, determină proporția fluxurilor de numerar generate de încasarea principalului și a

dobânzii, precum și a altor sume asociate care nu sunt disponibile pentru efectuarea de plăți către cei care dețin poziții din securitizare în cadrul securitizării; și

b) valoarea expunerii pentru partea portofoliului de sume netrase aferente liniilor de credit ale căror sume trase au fost transferate în cadrul securitizării, a cărei proporție în raport cu valoarea totală a sumelor netrase este egală cu raportul între valoarea expunerii prevăzute la lit. a) și valoarea expunerii pentru portofoliul de sume trase transferate în cadrul securitizării.

(2) Pentru a răspunde definiției prevăzute la alin. 1, interesul inițiatorului nu se poate subordona intereselor investitorilor.

(3) Prin interese ale investitorilor se înțelege valoarea expunerii pentru partea noțională a portofoliului de sume trase care nu se încadrează în prevederile alin. 1 lit. a), la care se adaugă și valoarea expunerii pentru partea din portofoliului de sume netrase aferente liniilor de credit ale căror sume trase au fost transferate în cadrul securitizării, care nu se încadrează în prevederile alin. 1 lit. b).

Art. 93 – (1) Expunerea instituției de credit inițitoare, asociată drepturilor care îi conferă partea din interesul inițiatorului, descrisă la art. 92 alin. 1 lit. a), nu este tratată precum o poziție din securitizare, ci precum o expunere proporțională la sumele trase securitizate, ca și cum acestea nu ar fi fost securitizate, pentru o valoare egală cu cea prevăzută la art. 92 alin. 1 lit. a).

(2) Se consideră că instituția de credit inițitoare deține o expunere proporțională la sumele netrase aferente liniilor de credit ale căror sume trase au fost transferate în cadrul securitizării, pentru o valoare egală cu cea prevăzută la art. 92 alin. 1 lit. b).

2.10 Reducerea valorii ponderate la risc a expunerilor

Art. 94 – (1) Valoarea ponderată la risc a expunerii aferente unei poziții din securitizare căreia îi este atribuită o pondere de risc de 1250% poate fi redusă cu de 12,5 ori suma tuturor ajustărilor de valoare aplicate de instituția de credit în ceea ce privește expunerile securitizate.

(2) În măsura în care ajustările de valoare sunt luate în considerare pentru scopurile alin. 1 acestea nu sunt luate în considerare în scopul efectuării calculelor menționate la art. 65 din Regulamentul BNR-CNVM nr. 15/20/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării bazate pe modele interne de rating.

Art. 95 - Valoarea ponderată la risc a expunerii aferentă unei poziții din securitizare poate fi redusă cu de 12,5 ori suma tuturor ajustărilor de valoare aplicate de instituția de credit în ceea ce privește poziția respectivă.

Art. 96 – (1) În cazul unei poziții din securitizare căreia îi este atribuită o pondere de risc de 1250% , instituțiile de credit pot, în locul includerii respectivei poziții în calculul valorii ponderate la risc a expunerilor, să deducă valoarea expunerii aferente poziției din fondurile proprii, potrivit Regulamentului BNR-CNVM nr. 18/23/2006 privind fondurile proprii ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții.

(2) În sensul alin. 1:

a) valoarea expunerii unei poziții poate fi determinată pornind de la valoarea ponderată la risc a expunerilor, ținând cont de orice eventuale reduceri efectuate în conformitate cu prevederile art. 94 și 95;

- b) calculul valorii expunerii poate lua în considerare protecția finanțată a creditului eligibilă în conformitate cu metodologia prevăzută la paragraful 2.8 din prezenta secțiune; și
- c) în cazul în care pentru calculul valorii ponderate la risc a expunerilor se folosește metoda formulei reglementate și $L \leq K_{irbr}$ și $[L + T] > K_{irbr}$, poziția poate fi tratată ca reprezentând două poziții distincte în care L este egal cu K_{irbr} pentru poziția cu cel mai ridicat rang.

Art. 97 - (1) În cazul în care o instituție de credit utilizează alternativa prevăzută de art.96 alin.1, o sumă egală cu de 12,5 ori suma dedusă conform prevederii menționate este dedusă, pentru scopurile art.68, din valoarea ponderată la risc maximă a expunerii specificată la art.68 care trebuie calculată de instituțiile de credit în cauză.

Capitolul VI

Sanțiuni și dispoziții finale

Art. 98 - Nerespectarea dispozițiilor prezentului regulament atrage aplicarea măsurilor și/sau a sancțiunilor prevăzute la art.226, art. 227, art.229, precum și la art.284 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului.

Art. 99- Fără a aduce atingere prevederilor Regulamentului BNR-CNVM nr. 13/18/2006 privind determinarea cerințelor minime de capital pentru instituțiile de credit și firmele de investiții, prezentul regulament intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2007.

Prezentul regulament transpune prevederile art. 94-101 și ale Anexei IX din Directiva nr.2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006, privind accesul la activitate și desfășurarea activității de către instituțiile de credit, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 177/30.06.2006.

Președintele Consiliului de
Administrație al Băncii Naționale a
României

MUGUR CONSTANTIN
ISĂRESCU

Președintele
Comisiei Naționale a Valorilor
Mobiliare

GABRIELA ANGHELACHE